

Čtvrtek 1. června 2006

22. naléhá na Evropské středisko pro sledování rasismu a xenofobie, aby iniciovalo sérii studií o úloze médií v šíření nenávisti vůči Romům, zejména s cílem odstranit předsudky o romských ženách;
23. naléhavě vyzývá k úzké spolupráci s romskými ženami při tvorbě jakýchkoli programů nebo projektů uskutečňovaných orgány EU nebo členskými státy, které se jich mohou dotýkat, a k prospěšným akcím, které pro ně mohou být přínosem;
24. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států a přístupujícím a kandidátským zemím.

P6_TA(2006)0245

Postavení žen v ozbrojených konfliktech a jejich úloha při obnově zemí po ukončení konfliktu a v demokratickém procesu v těchto zemích

Usnesení Evropského parlamentu o situaci žen v ozbrojených konfliktech a jejich úloze při rekonstrukci a v demokratickém procesu v zemích po ukončení konfliktů (2005/2215(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1325 (2000) ze dne 31. října 2000 o ženách pro mír a bezpečnost, podle které je důležité, aby v úsilí o udržení a podporu míru a bezpečnosti byly ženy rovny mužům a aby se těchto procesů plně účastnily,
- s ohledem na své usnesení ze dne 30. listopadu 2000 o účasti žen na řešení konfliktů mírovými prostředky⁽¹⁾,
- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv OSN ze dne 10. prosince 1948 a Vídeňskou deklaraci a akční plán, jejichž výsledkem byla Světová konference o lidských právech pořádaná ve dnech 14. až 25. června 1993,
- s ohledem na zprávu generálního tajemníka OSN ohledně specifických opatření na ochranu proti sexuálnímu vykořisťování a násilí (ST/SGB/2003/13),
- s ohledem na deklaraci OSN o odstranění násilí páchaného na ženách ze dne 20. prosince 1993⁽²⁾ a úmluvu OSN o právech dítěte ze dne 20. listopadu 1989,
- s ohledem na Úmluvu o odstranění všech forem diskriminace žen (CEDAW) ze dne 18. prosince 1979 a na její opční protokol,
- s ohledem na úmluvu OSN proti mučení a dalšímu krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestání ze dne 10. prosince 1984 a deklaraci OSN o ochraně žen a dětí za mimořádných událostí a za ozbrojených konfliktů ze dne 14. prosince 1974⁽³⁾, zejména na bod 4, podle něhož musí být přijata účinná opatření k zákazu pronásledování, mučení, násilí a ponižujícího zacházení prováděných na ženách,
- s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1265 (1999) o ochraně civilistů během ozbrojených konfliktů ze dne 17. září 1999, zejména na bod 14, podle něhož zaměstnancům OSN zapojeným do obnovy, udržování a upevňování míru bude poskytnuto patřičné školení, zejména v oblasti lidských práv, včetně opatření týkajících se zvláštností obou pohlaví,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 228, 13.8.2001, s. 186.

⁽²⁾ Rezoluce Valného shromáždění OSN 48/104.

⁽³⁾ Rezoluce Valného shromáždění OSN 3318(XXIX).

Čtvrtek 1. června 2006

- s ohledem na rezoluci OSN o účasti žen na posílení míru a mezinárodní bezpečnosti ze dne 15. prosince 1975 ⁽¹⁾, deklaraci OSN o účasti žen na činnostech zaměřených na mír a mezinárodní spolupráci ze dne 3. prosince 1982 ⁽²⁾, zejména bod 12 týkající se konkrétních opatření, která je třeba přijmout k posílení účasti žen na mírovém úsilí,
- s ohledem na deklaraci a akční platformu z Peking, které jsou výsledkem světové konference OSN o ženách, jež se konala ve dnech 4. až 15. září 1995, zejména na oddíl E o ženách a ozbrojených konfliktech, a dokument přijatý na závěr zvláštního zasedání OSN Peking +5 a Peking +10 o nových činnostech a iniciativách zaměřených na uplatňování Pekingské deklarace a akční platformy, které proběhlo ve dnech 5. až 9. června 2000, zejména na bod 13 týkající se překážek bránících rovné účasti žen na úsilí o obnovu míru, a bod 124 o rovném zastoupení mužů a žen v misích zaměřených na obnovu míru a na mírových jednáních,
- s ohledem na Římský statut, kterým byl zřízen Mezinárodní trestní soud ze dne 17. července 1998, zejména na jeho články 7 a 8, které označují znásilnění, pohlavní vykořisťování, vynucenou prostituci, nucené těhotenství, nucenou sterilizaci a všechny další formy sexuálního násilí za zločiny proti lidskosti a válečné zločiny a považuje je také za způsob mučení a za vážný válečný zločin, ať už jsou tyto činy v mezinárodních nebo vnitřních konfliktech páčány systematicky či nikoliv,
- s ohledem na Ženevské úmluvy z roku 1949 a jejich doplňující protokoly z roku 1977, podle nichž jsou ženy chráněny před znásilněním a všemi ostatními formami sexuálního násilí,
- s ohledem na usnesení Parlamentního shromáždění Rady Evropy č. 1385 (2004) a doporučení Parlamentního shromáždění Rady Evropy č. 1665 (2004) s názvem „Předcházení konfliktů a jejich řešení: úloha žen“, oba přijaté dne 23. června 2004,
- s ohledem na usnesení přijaté na 5. evropské ministerské konferenci o rovnosti žen a mužů, která se konala ve dnech 22. a 23. ledna 2003 ve Skopje, nazvané „úloha žen a mužů při předcházení konfliktů, upevnování míru a v demokratickém procesu v postkonfliktní situaci – hledisko pohlaví“,
- s ohledem na prohlášení „Rovnost pohlaví: zásadní otázka v měnících se společnostech“ a na akční program, který se k němu vztahuje, přijaté na výše zmíněné 5. evropské ministerské konferenci,
- s ohledem na rozhodnutí ministerské rady OBSE č. 14/04 přijaté dne 7. prosince 2004 v Sofii o akčním plánu OBSE 2004 na podporu rovnosti pohlaví,
- s ohledem na rozhodnutí ministerské rady OBSE č. 14/05 přijaté dne 6. prosince 2005 v Ljubljani o ženách a předcházení konfliktů, řízení krizí a obnově po konfliktu,
- s ohledem na doporučení č. 5 (2002) Výboru ministrů Rady Evropy členským státům ohledně ochrany žen proti násilí, zejména pokud jde o násilí v období konfliktu a po konfliktu,
- s ohledem na „operační dokument“ Rady o provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1325 (2000) v rámci evropské bezpečnostní a obranné politiky (dále jen „EBOP“) přijatý v listopadu 2005,
- s ohledem na článek 45 jednacního řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví a stanovisko Výboru pro zahraniční věci a Výboru pro rozvoj (A6-0159/2006),

⁽¹⁾ Rezoluce Valného shromáždění OSN 3519(XXX).

⁽²⁾ Rezoluce Valného shromáždění OSN 37/63.

Čtvrtek 1. června 2006

- A. vzhledem k tomu, že civilní obyvatelstvo ženského pohlaví, stejně jako děti a staří lidé, jsou v době konfliktu vystaveny nejružnějšímu týrání včetně sexuálního,
- B. vzhledem k tomu, že násilí na ženách při ozbrojených konfliktech mnohdy působí nejen fyzické nebo sexuální týrání, ale ohrožuje rovněž jejich hospodářská, sociální a kulturní práva,
- C. vzhledem k tomu, že hlubší příčiny zranitelnosti žen v období konfliktů spočívají často v tom, že společnost obecně ženy podceňuje, a v tom, že mají omezený přístup zejména ke vzdělávání a zaměstnání, a že je proto emancipace žen nezbytnou podmínkou boje proti násilí zaměřenému na jedno pohlaví v ozbrojených konfliktech,
- D. vzhledem k tomu, že znásilnění a sexuální týrání se používá jako válečná zbraň k ponížení a psychologickému oslabení protivníka; vzhledem k tomu, že oběti jsou navíc často stigmatizovány, odvrhovány, týrány, a aby byla obnovena čest společnosti, někdy dokonce zavražděny,
- E. zdůrazňuje, že dějiny ukazují, že válčení propadají zejména muži, a že by tedy zvláštní schopnosti žen k vedení dialogu a nenásilnému řešení mohly velmi účinně pomoci předcházet konfliktům a řešit je mírovou cestou,
- F. vzhledem k tomu, že v období konfliktu je pro ženy obtížné dostat se k reprodukční péči, kterou ženy nutně potřebují, jako je antikoncepce, léčba pohlavně přenosných nemocí, péče v těhotenství, předčasné ukončení těhotenství, pokud si to žena přeje, porod, poporodní péče a léčba menopauzy,
- G. vzhledem k tomu, že dobrovolné nebo vynucené sexuální praktiky, aniž by žena měla přístup k ochraně, mohou napomoci šíření pohlavně přenosných nemocí, jako je HIV, a že k těmto praktikám dochází zejména v období konfliktů a v uprchlických táborech,
- H. vzhledem k tomu, že ženy, které se v období konfliktu stanou obětí sexuálního týrání, nacházejí zřídka ochranu, psychologickou pomoc, lékařskou péči a zákonné prostředky, které by jim pomohly překonat utrpení a vedly by k potrestání násilníků,
- I. vzhledem k tomu, že domácí násilí, které je přítomné za každé konfliktní situace, se nezmenšuje v období po konfliktu, poté co se bojující vrátí domů,
- J. vzhledem k tomu, že ženy pracující pro mír se na celém světě sdružují v sítích, aby tak zahájily dialog mezi bojujícími stranami a žádaly spravedlnost pro své zmizelé bližní,
- K. vzhledem k tomu, že mírová hnutí založená ženami se ne vždy vědomě zasazují o změnu pravidel a společenských vztahů, které určují mocenské vztahy mezi muži a ženami,
- L. vzhledem k tomu, že přítomnost žen u vyjednávání a v aktivních úlohách ve prospěch mírového přechodu k demokracii tvoří nezbytnou, avšak nedostatečnou etapu na cestě k demokracii, a vzhledem k tomu, že tyto ženy tedy potřebují podporu a pomoc v politických postupech,
- M. vzhledem k tomu, že jen několik výjimečných žen přešlo z politického odboje na nejvyšší místa ve státech, jako Ellen Johnson-Sirleaf v Libérii a Micheline Bachelet v Chile, ale že těchto případů je stále ještě příliš málo,
- N. vzhledem k tomu, že výbory „pravda a usmíření“ usnadňují postup usmíření ve společnostech po konfliktu, ale že v nich stále ještě pracuje příliš málo žen,
- O. vzhledem k tomu, že iniciativy, které podnikly některé země nebo mezinárodní organizace, aby začlenily tento aspekt pohlaví, musí být pochváleny a stát se příkladem dobrých postupů,
- P. vzhledem k tomu, že ženy byly vždy bojovnicemi a účastnicemi odboje, ale vzhledem k tomu, že v současné době v duchu rovnosti pohlaví patří oficiálně k ozbrojeným silám mnoha států,

Čtvrtek 1. června 2006

- Q. vzhledem k tomu, že jev kamikadze je relativně nový, není příliš rozšířen a týká se zemí s islámskou tradicí, a vzhledem k tomu, že sebevražedných atentátnic není mnoho,
- R. vzhledem k tomu, že často zoufalá politická, osobní a sociální situace, s níž jsou tyto ženy konfrontovány, je rozhodujícím faktorem, který je podnítl k tomu, aby se uvedeným způsobem zapojily,
- S. vzhledem k tomu, že současný fundamentalismus oslavuje mučednictví, což má odezvu u žen v odboji a u bojovnic, které touží po sociální rovnosti,
- T. vzhledem k tomu, že tento jev je čím dál více extrémně medializován, takže pro slabé mladé lidi je sebevražedný útok lákavý, neboť po jejich smrti dopadne sláva na jejich rodinu,
1. zdůrazňuje potřebu učinit hledisko rovnosti pohlaví jedním z hlavních témat v mírovém výzkumu, předcházení konfliktům a jejich řešení, při operacích na zachování míru, rehabilitaci a obnově po ukončení konfliktu a zajistit zařazení prvku rovnosti pohlaví do programů přímo na místě;

Ženy jako válečné oběti

2. připomíná význam přístupu ke službám v oblasti reprodukčního zdraví v konfliktních situacích a uprchlických táborech, bez nichž roste úmrtnost matek a dětí a šíří se pohlavně přenosné nemoci; zdůrazňuje, že manželské násilí, prostituce a znásilnění, kterým se za těchto okolností daří, vyžadují, aby se těmto službám věnovalo ještě více pozornosti, stejně jako nutnosti umožnit ženám porodit v nemocnici nebo ukončit nechtěné těhotenství a mít přístup k psychologické pomoci; podporuje zaručení okamžitého přístupu žen a dívek, které se staly oběťmi znásilnění k následné antikoncepci; zastává názor, že opatření na zajištění plného dodržování sexuálních a reprodukčních práv pomohou minimalizovat akty sexuálního násilí v situacích konfliktu;
3. upozorňuje na to, že všechny státy jsou odpovědné za ukončení beztrestnosti a za zahájení soudních stíhání osob odpovědných za genocidu, zločiny proti lidskosti, válečné zločiny, včetně sexuálního násilí páchaného na ženách a dívkách, jako znásilnění, sexuální zotročování, nucená prostituce, nedobrovolné těhotenství, násilná sterilizace a všechny ostatní formy sexuálního násilí, které je srovnatelně závažné jako zločin proti lidskosti a válečný zločin a zdůrazňuje v této souvislosti, že je nezbytné vyjmout tyto zločiny, pokud je to možné, z opatření pro amnestii;
4. požaduje, aby ženy, které jsou během konfliktů vystaveny týrání a násilí, mohly podat žalobu u mezinárodních soudů za podmínek respektujících jejich důstojnost a pod podmínkou, že budou těmito soudy chráněny před násilnými útoky a otrěsy, které by mohly utrpět při výsleších, jež neberou ohled na emoční šoky; požaduje, aby tyto ženy dosáhly zadostiučnění, ať už z občanského nebo trestního hlediska, a aby byly vytvořeny podpůrné programy, které by jim po stránce ekonomické, společenské a psychologické umožnily návrat do společnosti;
5. považuje za prioritu, aby bylo zastaveno zneužívání dětí jako vojáků v konfliktech, a to i děvčátek, které zde čelí skutečnému pohlavnímu vykořisťování; trvá na tom, aby pro tyto děti byly vytvořeny dlouhodobé psychologické, společenské, vzdělávací a ekonomické programy pro opětovné zařazení do společnosti;
6. odsuzuje násilí páchané na ženách za jakýchkoliv okolností, ale žádá o nulovou toleranci sexuálního vykořisťování dětí, dívek a žen v ozbrojených konfliktech a v uprchlických táborech; požaduje přísné sankce na správní a trestní úrovni vůči humanitárním pracovníkům, zástupcům mezinárodních organizací, mírových jednotek a diplomatům, kteří se uchýlili k těmto praktikám;
7. přeje si, aby se prostřednictvím mezioborových programů uvolnily finanční prostředky na řešení problému domácího násilí, které v období, jež následuje po skončení konfliktu, značně narůstá z důvodu obecně rozšířené brutality, fyzické a ekonomické nejistoty a otrěsů, které prožili rovněž muži; konstatuje, že domácí násilí v období po ukončení konfliktů je přehlížené téma, které se pokládá za málo důležité, zachovává však již před začátkem konfliktu stanovený řád pohlaví a posiluje traumata, jimiž trpí ženy, které se staly oběťmi (sexuálního) násilí;

Čtvrtek 1. června 2006

8. zdůrazňuje, že velký počet žen a dětí registrovaný mezinárodními institucemi mezi uprchlíky a vysídlenými osobami v důsledku ozbrojeného konfliktu a občanské války je důvodem k velkému znepokojení;

9. zdůrazňuje zvláštní potřeby žen a dívek, pokud jde o odminování a zdůrazňuje, že ačkoliv nášlapné miny byly použity pro účely válečných situací, byli to většinou ženy, děti a muži nevojáci, kdo jimi byli zabiti nebo zmrzačeni a zbaveni tak schopnosti zajistit si obživu; znovu opakuje, že EU musí podporovat dodržování ottawské Úmluvy o zákazu používání, skladování, výroby a převodu protipěchotních min a jejich zničení, zvláště v Africe, ale částečně i v Evropě a jinde ve světě; naléhá na EU, aby zvýšila úsilí zaměřené na odminování postkonfliktních oblastí a zajistila léčbu a rehabilitaci obětem a kultivaci zamíňované půdy, aby zde lidé mohli opět bezpečně žít a pracovat;

Ženy jako bojovnice za mír

10. vyzdvihuje pozitivní roli, kterou ženy hrají při řešení konfliktů, a žádá Komisi a členské státy, aby poskytly přiměřenou technickou a finanční pomoc při podpoře programů, zajišťujících ženám plnou účast při mírových jednáních a při posílení role žen v civilní společnosti vůbec;

11. zdůrazňuje pozitivní roli, kterou mohou ženy hrát při obnově po skončení konfliktů, a to zejména v odzbrojovacích, demobilizačních a reintegračních programech, zvláště pokud jde o programy zacílené na dětské vojáky; vyzývá členské státy, aby zajistily maximální účast žen v těchto programech a zejména aby se snažily přizpůsobit tyto programy potřebám reintegrace dětských vojáků;

12. rozhodně podporuje výzvu silné koalice tvořené organizacemi kosovských žen ze dne 8. března 2006 k tomu, aby byly do sedmičlenné kosovské skupiny, která jedná o budoucím statusu tohoto regionu, přizvány i ženy; vyjadřuje politování, nad tím, že tento požadavek byl zatím ignorován;

13. zdůrazňuje, že ženská mírová hnutí by měla být po ukončení konfliktu podporována pedagogicky, politicky, finančně a právně, aby tak mohla vzniknout demokratická společnost, která dbá na práva žen; vítá různé mezinárodní iniciativy, které se v tomto duchu angažovaly, jako např. australská iniciativa v oblasti Papua-Nová Guinea a norská na Srí Lance;

14. vítá jednotlivé iniciativy na vytvoření ukazatelů zohledňujících hledisko pohlaví a zaměřených na rychlé varování a dohled nad konflikty, jako například iniciativy rozvojového fondu OSN pro ženy (UNIFEM), Rady Evropy, Švýcarské mírové nadace, organizace International Alert (Mezinárodní bdělost) a Fóra o včasném varování a včasné reakci (Forum on Early Warning and Early Response);

15. je potěšen, že se Rada v roce 2005 v rámci EBOP zabývala prováděním rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 (2000) a že do ní zahrnula podporu rovnosti pohlaví, a žádá ji, aby do civilních mírových jednotek, které spravuje Evropská unie, neopomněla zapojit poradce pro rovnost pohlaví a aby zajistila školení v oblasti podpory rovnosti pohlaví;

16. opakuje své předchozí výzvy k účinné parlamentní kontrole EBOP;

17. zdůrazňuje význam uplatňování a dalšího propracování obecných norem chování při operacích EBOP, přičemž by se měla věnovat náležitá pozornost souladu těchto norem s pravidly platnými pro jiné druhy přítomnosti EU ve třetích zemích, s pokyny pro ochranu civilistů při operacích pro řešení krizí pod vedením EU;

18. velmi vítá pracovní dokument Rady o „Uplatňování rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325(2000) v kontextu EBOP“ přijatý v listopadu 2005;

19. vyzývá EU k podpoře opatření zaměřených na výrazné zvýšení počtu žen na všech úrovních v misích EBOP, a zejména aby podporovala kandidaturu žen a aby předkládala jejich jména jako kandidátky na pozice vojenských, policejních a politických úřednic při misích EBOP již v nejrannější etapě plánování těchto misí;

Čtvrtek 1. června 2006

20. je přesvědčen o tom, že naplánování misí EBOP by mělo přihlídnout k zapojení místních ženských organizací do mírového procesu, aby se tak využilo specifického přínosu, kterým mohou přispět, a aby se přesně určilo, jak jsou ženy konflikty poznamenány;
21. vyzývá EU, aby věnovala větší pozornost přítomnosti, přípravě, školení a vybavení policie účastnící se vojenských misí, neboť policejní jednotky představují hlavní prostředek k zajištění bezpečnosti civilního obyvatelstva, hlavně žen a dětí;
22. je potěšen, že v mírových misích, které od roku 2000 zřídila OSN, jsou přítomni poradci pro rovnost pohlaví a že v roce 2003 byla tato pracovní pozice vytvořena i v odboru mírových operací;
23. žádá, aby se nezapomínalo na odvážné ženy, které se rozhodly pro mírové formy politického odporu a které za to zaplatily, nebo stále platí, uvězněním, domácím vězením s dohledem nebo unesením;
24. zdůrazňuje, že je třeba zvýšit úlohu žen při politickém rozhodování a při obnově země a také jejich politickou přítomnost při jednáních; podporuje doporučení v rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1325 (2000) a ve svém výše zmíněném usnesení ze dne 30. listopadu 2000;
25. pokládá za nezbytné podporovat zvýšenou účast a přítomnost žen ve sdělovacích prostředcích a platformách pro vytváření veřejného mínění, jejichž prostřednictvím mohou ženy nechat zaznít své názory;
26. vítá podporu, kterou Komise věnuje pořádání svobodných voleb v zemích, ve kterých proběhl konflikt, je potěšen účastí žen v těchto volbách; vítá rovněž, že do vedení některých volebních misí byly jmenovány ženy, a vyzývá důrazně k dalšímu zvyšování počtu žen jmenovaných do vedení volebních misí;
27. upozorňuje na přetrvávající diskriminaci žen z hlediska přístupu ke kapitálu a zdrojům, jako jsou potraviny a vzdělání, k informačním technologiím, zdravotní péči a dalším sociálním službám; je toho názoru, že zapojení žen do hospodářských činností ve venkovských i v městských oblastech má rozhodující význam pro podporu jejich sociálního a hospodářského postavení ve společnosti po vyřešení konfliktu; zdůrazňuje pozitivní úlohu, kterou již mají mikroúvěry při posílení postavení žen, a vyzývá mezinárodní společenství, aby podniklo kroky pro podporu jejich využívání v zemích zotavujících z konfliktu;

Ženy ve válce

28. odsuzuje obhajobu mučednické smrti, která je dnes zaměřena na mladé lidi včetně mladých žen; zdůrazňuje, že výzva k sebevražednému útoku je matoucí, když směšuje náboženskou horlivost, zoufalý odpor vůči okupaci nebo nespravedlnosti a konečně také terče tohoto druhu akcí, jejichž oběťmi jsou nevinní civilisté;
29. upozorňuje na problém sebevražedných atentátnic a zdůrazňuje, že znásilnění jakožto válečná zbraň se týká všech žen, ať jsou jakékoli národnosti, náboženského vyznání či ať už vyznávají jakoukoli ideologii; upozorňuje, že ženy, které se staly obětí znásilnění, společnost odsuzuje a vylučuje nebo dokonce zabíjí;
30. je potěšen, že některé islámské orgány v současnosti tento fenomén, jeho šíření a mediální manipulaci, odsuzují ve jménu Koránu, který velebí úctu k životu;
31. vyzývá k tomu, aby byla věnována pozornost sebevražedným činům páchaným v duchu tradiční krevní msty a z politických, sociálních a kulturních důvodů a naléhavě vyzývá mezinárodní společenství, aby prosazovalo mezinárodní právo a pokusilo se znovu zavést mír všude tam, kde byly do sebevražedných útoků zapojeny ženy, nebo jim hrozí, že do nich budou zapojeny;

Doporučení

32. podporuje všechna doporučení, která po vydání rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325(2000) usilovala o zlepšení úředu žen v období konfliktu, a vyzývá Radu a Komisi, aby tato doporučení, a zejména ta, jež jsou zahrnuta v jeho výše zmíněném usnesení ze dne 30. listopadu 2000, zahrnula do všech svých politik a provedla je co nejrychleji;

33. konstatuje, že navzdory usnesením, výzvám a doporučením jednotlivých mezinárodních a evropských orgánů se ženy stále plně neúčastní předcházení a řešení konfliktů, operací na udržení a obnovu míru; bere tedy na vědomí, že úkolem není vytvářet nová doporučení, a žádá, aby byl vypracován přesný akční plán, který určí nástroje pro jeho provádění, a současně zhodnotí překážky a upřesní prostředky, jak kontrolovat výsledky; žádá, aby byla Parlamentu předkládána výroční zpráva o provádění programu;

34. zdůrazňuje význam účasti žen v diplomatických misích a vyzývá členské státy, aby zaměstnávaly více žen ve svých diplomatických službách a aby vyskolily ženy v diplomacii v technikách vyjednávání a zprostředkování, tak aby se vytvořily seznamy žen kvalifikovaných k tomu, aby pracovaly na místech spojených s mírem a bezpečností;

35. žádá, aby se při přechodech k demokracii a právnímu státu používaly v mírových procesech pojmy „spravedlnosti v období přechodu k demokracii“ a zároveň bylo respektováno svědectví žen a zajištěna účast žen ve vznikajících vyšetřovací výborech pro usmíření a aby se rovněž mezi opatření přijatá těmito výbory začlenil zájem o zajištění rovnosti mezi muži a ženami;

36. navrhuje omezit svá doporučení na zásadní záležitosti, a zejména požádat orgány Společenství, aby některé konkrétní činnosti uskutečňovaly v součinnosti s mezinárodními institucemi sledujícími stejné cíle a aby jako podněty a hybné síly co nejlépe využívaly nové finanční nástroje finančního rámce na období 2007–2013;

37. doporučuje Komisi, Radě a členským státům, aby do všech školních programů a programů odborného vzdělávání v zemích a regionech nacházejících se v období konfliktu zařadily nauku o míru a respektu k ženám, aby se tak společnost, síly udržující mír a zásahové síly, úředníci misí EU a jiné organizace mezinárodní pomoci více zaměřily na problematiku míru a ženských práv; navrhuje, aby se na tomto projektu podílely místní ženské organizace, sdružení matek, vychovatelé v mládežnických táborech a učitelé;

38. žádá Komisi, aby podala Parlamentu zprávu o zavádění obecných zásad z roku 2003 týkajících se dětí v ozbrojených konfliktech;

39. doporučuje členským státům, aby rozšířily programy přijímání dětí a dospívajících přicházejících z regionů, v nichž probíhá konflikt, do členských států, které by těmto dětem umožnily najít cestu ze světa násilí a zoufalství, neboť samo zoufalství je za násilí, a to i násilí na ženách, odpovědné; žádá Radu, aby vyzvala členské státy, aby toto přijímání mladých lidí zjednodušily a nevytvářely zbytečné překážky; žádá naléhavě, aby bylo dosaženo dohody s tranzitními zeměmi o tom, aby tyto humanitární programy nebrzdily;

40. žádá Komisi, aby podpořila mírové iniciativy předložené sdruženími žen, zejména iniciativy multikulturní, přeshraniční a regionální tím, že poskytne politickou, technickou a finanční pomoc organizacím zapojených do řešení konfliktů a budování míru; naléhavě žádá Radu, aby v tomto ohledu zajistila politickou návaznost uvnitř rozhodovacích orgánů v daných zemích; vybízí Parlament a zejména Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví, aby pro konfliktní zóny vytvořily smířené výbory, které by zahrnovaly ženy z těchto sítí a poslance Parlamentu;

41. vyzývá Komisi a ostatní dárce, aby vyčlenili zdroje na podporu budování kapacit, zejména místních sdružení žen zapojených do nenásilného řešení konfliktů, prostřednictvím organizací občanské společnosti, a aby poskytovali technickou pomoc a odborný výcvik;

Čtvrtek 1. června 2006

42. považuje za prvořadé, aby Komise ve finančním rámci na období 2007–2013 zachovala Evropskou iniciativu pro demokracii a lidská práva jako specifický nástroj; připomíná, že v minulosti tento nástroj úspěšně vedl nabídková řízení a zajistil využití rozpočtových položek vztahujících se k právům žen, aniž by žádal o souhlas místní vlády; žádá Komisi, aby zajistila, že řízení konfliktů bude v rámci nástroje stability zahrnovat také hledisko pohlaví, které by umožnilo řešit v průběhu konfliktů problémy žen;
43. žádá, aby se podpora rovnosti pohlaví viditelně a skutečně rozšířila do všech finančních nástrojů, konkrétně do předvstupního nástroje, evropské politiky sousedství, nástroje pro rozvojovou spolupráci a hospodářskou spolupráci (DCECI) a nástroje stability, a aby se stala nedílnou součástí podmínek dohod o přidružení;
44. zdůrazňuje, že pokud bude existovat politická vůle, budou strategické a akční plány jednotlivých zemí významným nástrojem této podpory rovnosti pohlaví, žádá, aby všechny činnosti EBOP uplatňovaly rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1325(2000) a rovněž jeho výše zmíněné usnesení ze dne 30. listopadu 2000 a aby o nich Parlament dostával každoročně zprávu;
45. žádá, aby bylo zachováno právo na reprodukční zdraví a aby jej Komise považovala za prioritu ve svých činnostech zaměřených na spolupráci a v nástroji stability, v oblastech, kde probíhá konflikt, což by se mělo odrážet v jejich rozpočtových položkách;
46. zdůrazňuje potřebu lepší kontroly rozdělování potravin, oděvů a zdravotnických potřeb, např. hygienických vložek, během nouzových operací a žádá mezinárodní humanitární agentury, aby podporovaly bezpečnostní akce uvnitř uprchlických táborů a aby pomáhaly tyto akce zlepšovat za účelem snížení rizika násilí vůči ženám a dívkám a jejich sexuálního zneužívání, aby vytvořily v uprchlických táborech programy v oblasti reprodukčního zdraví a aby všem znásilněným ženám a dívkám zajistily okamžitý přístup k postexpoziční profylaxi;
47. doporučuje aby Evropský parlament, Rada Evropy, NATO, veškeré příslušné orgány OSN včetně UNIFEM, OBSE a případně další mezinárodní organizace zahájily spolupráci k vytvoření ukazatelů zohledňujících hledisko pohlaví pro kontrolu během konfliktů, které mohou být zahrnuty do nových nástrojů zahraniční a rozvojové politiky a které mohou sloužit pro rychlé varování;
48. domnívá se, že účast žen na všech úrovních společenského, hospodářského a politického života v zemi v postkonfliktní situaci by měla být rovná účasti mužů; je si vědom toho, že takové kvóty nemohou vzhledem ke kultuře a sociálnímu vývoji dané země docílit rovnosti naráz; žádá tedy Komisi, aby podpořila vyšší účast žen při zavádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325(2000) do svých akčních plánů, aby dohlížela na vývoj směrem k rovnosti a aby o výsledcích informovala Parlament;
49. podporuje patřičné uplatňování ustanovení o lidských právech, která jsou obsažena v dohodách se třetími zeměmi, a zásad mezinárodního humanitárního práva a s ním spojených mezinárodních dohod, se zvláštním odkazem na práva a potřeby žen;
50. domnívá se, že pokud by se z Kodexu chování EU pro vývoz zbraní učinil právně závazný dokument, značně to přispěje ke snížení utrpení žen, neboť se omezí počet ozbrojených konfliktů na celém světě;
51. doporučuje, aby se Parlament začal zabývat problémem sebevraždných útoků u žen, aby na toto téma zahájil studii, kterou by uzavřel konferencí, jíž by se zúčastnili vědečtí pracovníci a jiné osoby kompetentní v otázkách pohlaví z dotčených zemí a islámští náboženští vůdci;
- *
*   *
*
52. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám členských států a přístupujících a kandidátských zemí.